

Noriu pradėti šį laišką išvardamas Tau didžiulį ačiū!

Tiek daug iš Jūsų man parašėte mano gimtadienio proga, taip pat linkėdami daug džiaugsmo ir ramybės „Arkos“ 50-mečio proga bei sveikindami su Jėzaus gimimu ir Naujaisiais Metais.

Deja, negalėjau Jums atsakyti asmeniškai, tačiau šiuo laišku, net jei jis ir yra aplinkraštis, norėčiau prabilti kiekvienam iš Jūsų asmeniškai:

Jaučiuosi esantis bendrystėje su Tavimi ir drauge su Tavimi meldžiuosi dėkodamas Dievui už viską, ką mums duoda.

Prasidėjus naujiems metams visada tikimės kažko naujo. Tai gili viltis, ne tik viltis, kad pasaulyje ir mūsų visuomenėse viskas ims klostytis geriau, kad sulauksime daugiau palaikymo, įsikurs daugiau bendruomenių, pagerės sveikata - vis daugiau ir geriau... Pagaliau tai viltis, kad į mūsų širdis įžengs nauja meilė. Ar mes nesitikime kažkokiu būdu būti išlaisvinti? Būti išvaduoti iš visko, kas mus uždaro, mūsų jausmų ar kaltės, negatyvių emocijų ir neįveikiamo potraukio laimėti bei būti geriausiais. Šiame išlaisvinimo ilgesyje esama vilties iš naujo atrasti tai, kas kiekviename iš mūsų yra giliausia: vidinį vaiką. Savo gelmėje visi mes esame vaikai, kuriems reikia būti mylimiems, būti džiaugsmo šaltiniu, išgyventi santykius, kupinus džiaugsmo, bendrystės ir abipusio artumo. Taip, mes visi trokštame būti išlaisvinti, trokštame atrasti naują gyvenimo šaltinį, išgyventi savo širdies bendrystę su Dievo širdimi.

Šiuo laišku norėjau Tau palinkėti labai „laimingų metų“, to linkiu visiems, kurie gyvena „Arkoje“, yra iš „Tikėjimo ir šviesos“ bei daugybei draugų!

Tegul šie naujieji metai būna tarsi naujas gimimas, kuriame mes atrastume naują meilę ir naują

energiją. Melskimės drauge, kad būtų daugiau ramybės mūsų širdyse, bendruomenėse ir pasaulyje. Kad galėtume būti vyrais ir moterimis, pasirengusiais leisti griūti baimės užtvarams, atsiveriant kitiems, kurie yra kitokie, tampant susitaikymo įrankiais ir švenčiant mums dovanotą gyvenimą.

Visi esame kupini džiaugsmo dėl 50 „Arkos“ gyvavimo metų. Prisipažinsiu, kad likau labai paliestas šių augimo ir gyvenimo metų bei šventinių renginių, kuriuos išgyvenome kiekvienoje iš mūsų bendruomenių ir kiekvienoje iš šalių.

Gegužės mėnesį dalyvavau dideliame šventiniame renginyje, kuris vyko Paray-le-Monial'je (Prancūzijoje), apie tai Jums šiek tiek pasakojau paskutiniame savo laiške. Šioje piligrimystės vietoje susirinkome apie 2000 asmenų iš „Arkos“, giedodami džiaugsmo giesmes galėjome iš naujo išgyventi savo istoriją.

Tada rugsėjo 27 d. Paryžiuje esančioje Respublikos aikštėje įvyko didžiulis susitikimas. Susirinko 7000 „Arkos“ bei „Tikėjimo ir šviesos“ narių ir draugų. Čia buvo ir Philippe Pozzo di Borgo, turintis labai sunkią negalią, kuri daugelis pažįsta iš filmo „Neliečiamieji“. Philippe, kuris sėdi vežimėlyje ir kurio gyvenimas perpildytas kentėjimų, unikaliu būdu kalbėjo apie draugystę, džiaugsmą ir viltį. Kartu su dainininku Grégoire mes klausėmės ir įsijungėme į jo labai paprastą dainą: „allez, venez et entrez dans la danse“ („eikite, ateikite, ir įsijunkite į šokį“). 5000 iš mūsų žygiavome Sevostopolio bulvaru, žinoma, Paryžiaus merui leidus, mat dėl mūsų teko sustabdyti eismą.

Žmonės, kurie matė mus praeinančius, galvojo, kad mes dalyvaujame demonstracijoje, protestuodami prieš kažką. Mes jiems sakėme, kad skelbiame vien džiaugsmą, trykštantį iš buvimo drauge.

Spalio pradžioje Trosly bendruomenė tris dienas šventė ir šioje šventėje dalyvavo po du atstovus iš pirmosios kiekvienoje šalyje įsikūrusios „Arkos“ bendruomenės. Porą sudarė negalią turintis asmuo ir asistentas. Šie 70 asmenų atvyko iš tolimų kraštų: Naujosios Zelandijos, Australijos, Japonijos, Indijos, Filipinų, Lotynų Amerikos, Šiaurės Amerikos, Afrikos ir, žinoma, iš visų Europos šalių. Vyko tarptautinė šventė – tai buvo ir dėkojimo metas. Christine McGrievy nuostabiai suorganizavo šią itin gražią šventę. Paskutinę dieną mūsų buvo 560 asmenų, visi susirinkome didžiulėje palapinėje dalintis šventinėmis vaišėmis. Įsivaizduojate, koks džiaugsmas!

Gruodžio 8 d. šventė tęsėsi, kai Jean-Pierre Crépieux – ketvirtas asmuo, priimtas „Arkoje“ Trosly-Breuil jos kūrimosi pradžioje – buvo priimtas Eliziejuje, prezidento rūmuose. Kartu su kitais 7 „didžiais asmenimis“ iš François Hollande rankų jis gavo garbės apdovanojimą. Prezidentas savo kalboje ypač šiltai minėjo Jean-Pierre. Kai kurie iš mūsų lydėjome

ji šios gražios ceremonijos metu: dalyvavo atstovai iš Ambleteuse įsikūrusių bendruomenių (kur jis gyvena nuo 1972 m.), iš Trosly (kur jis atvyko 1964 m.) ir iš visos Prancūzijos. Žinoma, Philippe Seux taip pat buvo čia. Prancūzijos žiniasklaida daug kalbėjo apie Jean-Pierre ir „Arką“! Jean-Pierre yra pirmasis proto negalią turintis asmuo, gavęs šį garbės apdovanojimą. Jo dėka kai kurie asmenys pradeda nauju žvilgsniu žvelgti į negalią turintį žmogų.

Pasibaigę jubiliejiniai „Arkos“ metai, atšventėme Kalėdas ir Naujuosius metus, dabar iš naujo prasideda kasdienis gyvenimas, kupinas savo džiaugsmų ir skausmų. Ačiū Dievui, kuris sergi mus, ačiū kiekvienam ir visiems, kurie dalyvavo ir dalyvauja šios po visą pasaulį pasklidusios šeimos gyvenime. Ačiū daugybei asmenų, kurie patyrė išlaisvinimą iš savo baimių ir sunkumų mylėti bei atsiverti kitiems.

Šis suvokimas, kad kiekvienas asmuo yra svarbus – kokia bebūtų jo kultūra, religija, amžius, regima ar neregima negalia, seksualinė orientacija – yra didžiulės pažangos ženklas. Ši kiekvieno asmens vertinimo vizija glūdi pačiose „Arkos“ ištakose: kiekvienas asmuo yra brangus. Tačiau mūsų epochoje mes galime pamiršti, kad asmuo yra brangus ir toks yra ne dėl savo asmeninių sėkmių, bet dėl bendrystės ryšių su kitais asmenimis; mums reikia

kitų, kad būtume tikrais žmonėmis. Kad taptume atsakingi ir atsivertume kitiems draugystės ryšyje, reikia mokėti gyventi su kitais šeimoje ar bendruomenėje. Bendruomenė nėra grupė žmonių, užsidariusių savyje ir manančių, kad yra geriausi. Tai grupė vyrų ir moterų, norinčių išmokyti mylėti ir atverti savo širdį kitiems. Galbūt kiekvienas iš mūsų galime mokytis labiau priimti kaimynystėje gyvenančius žmones, ypač tuos, kurie yra vieniši.

Bendruomenė yra meilės, atleidimo ir susitaikymo mokykla. Tai reiškia, kad visi turime būti perkeisti, išlaisvinti iš savo užsidarymo, neįveikiamų potraukių ir prievartos, iš baimių ir išankstinių nuostatų.

Norėčiau pasidalinti su Jumis malda, kurią parašė mano sesuo Teresė, būdama 80-ties. Tai tarsi testamentas, kurį ji mums paliko:

*Tegul engiamieji
Ir tie, kurie juos engia,
Vieni kitus išlaisvina.*

*Tegul asmenys, turintys negalią,
Ir tie, kurie mano, kad tokie nėra,
Padeda vieni kitiems.*

*Tegul tie, kam reikia būti išklaustytiems,
Paliečia širdis tų,
Kurie yra pernelyg užsiėmę.*

*Tegul benamiai atneša džiaugsmą
Tiems, kurie nenoriai
Atveria savo duris.*

*Tegul vienišieji išgydo
Širdis tų, kurie mano,
Kad jų pačių jiems pakanka.*

*Tegul vargšai suminkština
Turtingųjų širdis.*

*Tegul tie, kurie ieško tiesos,
Teikia gyvenimą tiems,
Kurie yra patenkinti ją atradę.*

*Tegul mirštantys, kurie nenori mirti,
Būna paguosti tų,
Kuriems sunku gyventi.*

*Tegul meilės nepatyrę
Atveria širdis tų,
Kurie nemoka mylėti.*

*Tegul kaliniai atranda
Tikrą laisvę
Ir išlaisvina kitus iš baimės.*

*Tegul tie, kas nakvoja gatvėse,
Pasidalina savo švelnumu su tais,
Kurie negali jų suprasti.*

*Tegul alkstantys nuima
Šydą nuo akių tiems,
Kurie nealksta tiesos.*

*Tegul gyvenantys be vilties
Nuskaidrina širdis savo brolių
ir seserų,
Bijančių gyventi.*

*Tegul silpnieji suglumina stipriuosius
Ir juos išgelbsti.*

*Tegul atjauta įveikia
Prievartą.*

*Tegul taikdariai, vyrai ir moterys,
Išklaido smurto debesis.*

*Tegul prievarta liaujasi
Ir nepaliečia tų, kurie yra visiškai trapūs.*

Tegul mes visi būsime perkeisti.

Amen

Ši malda puikiai perteikia tai, kas yra „Arka“ ir atspindi tai, ką prieš kelias savaites Trosly kalbėjo Lytta Basset. Ši šveicarė teologė ir psichoterapeutė atvyko mums pasakyti, kaip yra svarbu, kad į kiekvieną žmogišką būtybę būtų žvelgiama geranoriškai ir švelniai. Tada kažkas paklausė: kaip mes galime būti švelnūs su džihadistais! Ji atsakė: „Svarbu melstis už kiekvieną iš jų, kad jų tikrasis žmogiškumas išryškėtų ir neliktų uždarytas beprotiškoje prievartoje“. Svarbu, kad mes visi būtume perkeisti ir kad atvertume savo širdis kitiems.

*Apkabinu Tave
ir prašau Tave melstis
už mane ir mus visus.
Tegul Dievas ir toliau
mus perkeitinėja.*

Žanas